

Výrok rozsudku

- 1) Částka finanční náhrady dlužná Komisi Marie-Claude Girardot na základě rozsudku Soudu ze dne 31. března 2004, Girardot v. Komise (T-10/02) se určuje na 92 785 eur s navýšením o úroky ode dne 6. září 2004 ve výši určené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování navýšené o dva body.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. června 2006 – Danzer v. Rada

(Věc T-47/02) (¹)

(„Právo obchodních společností — Směrnice 68/151/EHS a 78/660/EHS — Zveřejňování ročních účetních závěrek — Ochrana obchodního tajemství — Porušení základních práv — Právní základ — Žaloba na náhradu škody — Nepřípustnost“)

(2006/C 190/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Manfred Danzer a Hannelore Danzer (Linz, Rakousko) (zástupci: původně J. Hintermayr, M. Krüger, F. Haunschmidt, G. Minichmayr a P. Burgstaller, poté J. Hintermayr, F. Haunschmidt, G. Minichmayr, P. Burgstaller, G. Tusek, T. Riedler a C. Hadeyer, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Giorgi Fort a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na náhradu škody podle článku 288 ES, směřující k nápravě škody údajně utrpěné žalobci z důvodu povinnosti zveřejňovat určité informace v ročních účetních závěrkách společností, jejichž jsou jednatelem, přičemž tato povinnost vyplývá z čl. 2 odst. 1 písm. f) první směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy o EHS (později čl. 58 druhý pododstavec Smlouvy o ES, nyní čl. 48 druhý

pododstavec ES), za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3) a článku 47 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS [později čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ES, nyní po změně čl. 44 odst. 2 písm. g) ES], o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 21) a jednak návrh na určení neplatnosti výše uvedených ustanovení.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobci ponесou vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Radou.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Inex v. OHIM-Wiseman (Vyobrazení kravské kůže)

(Věc T-153/03) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky spočívající ve vyobrazení černobílé kravské kůže — Starší národní obrazová ochranná známka částečně tvořená vyobrazením černobílé kravské kůže — Rozlišovací způsobilost prvku ochranné známky — Neexistence nebezpečí záměny — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 190/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inex SA (Bavegem, Belgie) (zástupce: T. van Innis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně U. Pfléghar a G. Schneider, dále G. Schneider a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem: Robert Wiseman & Sons Ltd (Glasgow, Spojené království) (zástupce: A. Roughton, barrister)